

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повнѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ 19 май 1883 год.

БРОЙ 51.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Въ денѣтъ на священното коронаване Тѣхни Императорски Величества Императорътъ и Императрицата Всероссийски, отъ всички страни на Княжеството пристигнахъ телеграми, съ които се моли Министерството да поднесе чрезъ Негово Височество Князьтъ чувствата на любовъ и най-дълбока прѣдавностъ на населението къмъ Царя покровителя Александра III. По поводъ на това испрати се на 15 май до Господарътъ въ Москва слѣдующата телеграмма:

На Негово Височество Български Князь.

Ваше Височество!

Цѣлий Български народъ съ неописуема и неисказанна радостъ и въстрогъ, по случай на знаменитий актъ священната коронация на тѣхни Императорски Величества Всероссийскаго Господаря Александра Александровича III. Благочестивѣйшата му супруга Мария Теодоровна, покровителитѣ на България, празнува най-тържественно деня 15 май.

Населението заедно съ духовенството и войската отъ окрѣжитѣ и градоветѣ: София, Търново, Свищовъ, Кюстендилъ, Видинъ, Руссе, Варна, Дупница, Трънъ, Балчикъ, Никополъ, Ески-Джумая, Габрово, Плевенъ, Вратца, Елена, Горня-Орѣховица и Силистра, моли най-покорно Ваше Височество да бждете най-вѣрний му тълкователъ за любовта и преданността, които има къмъ Тѣхни Императорски Величества покровителитѣ на цѣлото славянство.

Подписалъ: Предсѣдателъ на Намѣстничеството:
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Москва, Генералу Соболеву.

По случай коронацията на Царя и Царицата населението на града София съ ентузиазмъ тържествува 15 маия. Тържеството се продължава днесъ, ще се продължава и утрѣ. Отъ всички крайща на България сѣ получени телеграмми, които изразяватъ чувство на дълбока преданностъ, благопожелание и дългоденствие. Телеграммитѣ се предадохъ Министру и Предсѣдателю на Намѣстничеството Генералу Каульбарсу за съобщение на Негово Височество.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Марковъ.

Москва, Генералу-адютанту Гурко.

Като празнуватъ тържественната коронация на Тѣхни Величества, гражданетѣ и войската на България немогѣтъ да не си напомнятъ скѣпитѣ имена на славнитѣ борци за нашето освобождение. Ваше Превъсходителство, като вихрь преминахте побѣдоносно, гоняще предъ себе нашия врагъ. Вие положихте основата на нашата столица София, по-младата сестра на великата Москва. Вашето име е памятно въ сърдцето на всѣки Българинъ.

Москва, Генералу-адютанту Радецкому.

Като празнува великото Русско и Славянско тържество, България праща поздравление отъ дълбочината на сърдцето си на славний шипченский герой. Шипка ще остане за винаги славни славянски термопили.

Москва, Генералу-адютанту Графу Тотлебену.

Днешний тържествененъ празникъ кара всѣки Българинъ да си припомни славната боева дѣятелностъ на Ваше Сиятелство. Плевенъ ще остане за всегда памятникъ на вашата слава въ Княжество България.

Гинци, Генералъ-Майору Столетеву.

Гражданетѣ и войската на България, като празнуватъ днешний велики празникъ — коронацията на Тѣхни Величества и споменуватъ подвигитѣ на Русскитѣ войски, благодарятъ отъ душа на Ваше Превъсходителство за главнитѣ и здрави основания, които положихте въ организацията на Българската войска, за трудоветѣ и славнитѣ боеви подвиги, направени подъ вашето началство.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 353.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I,

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Наштъ Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 13 тек. май подъ Но. 2812, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отмѣнимъ 46 членъ отъ законътъ за общинитѣ и градското управление, тѣй като избираньето и потвърдението епитропитѣ на православнитѣ църкви ще става съгласно глава IV отъ Екзархийский уставъ, приспособенъ въ Княжеството.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица, въ София, на 13 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за Намѣстничество Предсѣдателъ:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

Съ указъ подъ No. 342 отъ 30 априлий т. г. се постановява: Да се внесе въ Държавний Съвѣтъ на разгледане изработений отъ Медицинский Съвѣтъ законопроектъ за санитарний комитетъ въ г. София.

Съ Височайше одобреный докладъ подъ № 731 отъ 11 текущий май, разрѣшава се на главный лѣкаръ на гражданското медицинско управление Д-ра Моллова едномѣсеченъ заграниченъ отпускъ, начинайки отъ 11 май настоящата година.

Съ Височайше одобреный докладъ подъ № 2813 отъ 13 май т. г., разрѣшава се на и. д. Видинский околийский начальникъ Г. Добриновъ два-мѣсеченъ задграниченъ отпускъ, по болѣсть.

П Р И К А З Ъ

№. 49.

Досегашний подсекретаръ при Вратчанското окръжно управление Т. Калиновъ се назначава за и. д. секретаръ на Хоранларский районенъ начальникъ.

София, 6 май 1883 година.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

П Р И К А З Ъ

№. 51.

1. И. д. Силистренский окръженъ управитель Лука Радуловъ се премѣства за и. д. Севлиевский окръженъ управитель, на мѣсто вакантно.

2. И. д. Османъ-Пазарский околийский начальникъ Т. Райновъ се назначава за и. д. Силистренский окръженъ управитель, намѣсто Радулова.

3. Бивший Кессаревский околийский начальникъ Петевъ се назначава за и. д. Османъ-Пазарский околийский начальникъ.

София, 13 май 1883 год.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

УКАЗЪ

№ 352.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По предложението на Нашътъ Управляющий Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 3 май подъ No. 1610,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ Наума И. Янчева, за подначалникъ при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ предвидената въ бюджета плата за тая длъжностъ.

II. Назначението му да се счита отъ 12 априлий настоящата година.

III. Нашътъ управляющий Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията се натоварва съ изпълнението на настоящийтъ указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 3 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за Намѣстничеството Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:

К. А. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 1610.

Господарю!

Държавний Съвѣтъ въ извънредното си засѣдание отъ 22 октомврий истекната година при разгледанieto дѣлото на отчислениятъ подначалникъ при повѣренното мѣнъ Министерство, Наума И. Янчева е дошелъ до заключение, че отчислението му е станало неправилно и несъразмѣрно съ неговата вина.

Тѣй като Началника на Отдѣление при това Министерство Х. Геннадиевъ, на основание чл. 46, алинея 2, е отстраненъ отъ длъжността си, и предъ видъ за успѣшниятъ вервьжъ на работитѣ въ канцелярията, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество, да благоволите и назначите Наума И. Янчева, за подначалникъ при повѣренното ми Министерство съ предвидената въ бюджета заплата за тая длъжностъ, която да се вземе отъ ст. 2, § 2.

Назначението му да се счита отъ 12 априлий, день въ който е вече почналъ да изпълнява тая длъжностъ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, честь имамъ да Ви моля най-покорно да благоволите да подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 3 май 1883 год.

Управляющий Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:

К. А. Цанковъ.

По Държавний Съвѣтъ.

УКАЗЪ

№ 356.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ Предсѣдатель на Държавния Съвѣтъ съ доклада му отъ 12 май подъ No. 345,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. За обмундирование разсилнитѣ въ Държавния Съвѣтъ да се вземжтъ 900 лева отъ вещественитѣ расходи ст. I за писменни принадлежности, прѣдвидени въ текущия бюджетъ.

II. Съ изпълнението на настоящия Указъ се натоварва нашия Министръ Прѣдсѣдатель на Държавния Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за Намѣстничеството Прѣдсѣдатель,

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

За Министра и Предсѣдателя на Държавния Съвѣтъ

Подпредсѣдатель: Н. Михайловский.

П Р И К А З Ъ

№ 3.

Съгласно съ § 36 отъ вътрѣшния правилникъ на Държавния Съвѣтъ Христо П. Фисновъ се назначава за младши писаръ въ канцелярията на сѣщия съвѣтъ отъ 10 тек. май съ заплата по 100 лева на мѣсець.

София, 14 май 1883 година.

Подписалъ Подпрѣдсѣдатель: Н. Михайловский.

Съ приказъ подъ No. 4 отъ 14 май т. г. Димитръ К. Карадимчевъ, старши писаръ въ канцелярията на Държавния Съвѣтъ, по собствено негово желание, се уволнява отъ рѣчената длъжностъ отъ 14 май 1883 година.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 357.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштъ приврѣменно Управляющий Министерството на Финанситѣ направено Намъ съ докладътъ му отъ 13 май подъ No. 10,692,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Видинский оцѣнителъ Калиновъ да се назначи за допълнителенъ оцѣнителъ въ Ломъ, вмѣсто поминалия Н. Кочанова, а за оцѣнителъ въ Видинъ да се назначи управителя на Троянската митница Даскаловъ.

II. Писаря при Видинската митница Наумовъ да се назначи за управителъ на Троянската митница, а вмѣсто него да се назначи за писаръ въ Видинъ Мито Петровъ.

III. Писаря отъ Ломската митница Г. Петковъ да се назначи за подсекретаръ при Вакарелската митница на мѣсто вакантно, а за писаръ въ Ломъ да се назначи Г. Атанасовъ.

IV. Заплатитѣ на лицата, които се премѣстватъ отъ една митница въ друга да се не прекъсватъ, а на новоназначенитѣ да се отпусчатъ отъ деня на приеманието длъжността.

V. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Наштъ приврѣменно Управляющий Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 14 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничеството Предсѣдатель,

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Приврѣменно Управляющий Министерството на Финанситѣ

Д. Попповъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 21.

Понеже назначений писаръ при Дъсчено-Кладенската митница, Хр. Марковъ, се отказа да земе длъжността си, то той се уволнява отъ 20 априлий 1883 г., вслѣдствие на което и назначения съ приказъ No. 16 Ризе Славовъ, за подсекретаръ въ Вакарелската митница остава на първата си длъжностъ, писаръ при Дъсчено-Кладенската митница.

Исполнението на тоя приказъ се възлага на управителитѣ на Вакарелската и Дъсчено-Кладенската митници.

София, 7 май 1883 год.

Приврѣм. Управляющий Министерството на Финанситѣ:

Д. Попповъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 334.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

Споредъ докладътъ на Наштъ управляющий Министерството на Правосъдието отъ 4 май 1883 година подъ No. 76, и съгласно мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ разгледания и обсъдения отъ Държавний Съвѣтъ „законъ за престѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Негово Височество Князьтъ“.

II. Да заповѣдаме щото този законъ да се обнародва презъ „Държавний Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствието.

III. Наштъ управляющий Министерството на Правосъдието се натоварва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 4 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничеството Предсѣдатель,

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ

Докладъ до Негово Височество.

№ 76.

Господарю!

Тѣй като внесения, съ указъ No. 258 отъ 4 априлий т. г. на Ваше Височество, въ Държавний Съвѣтъ „законопроектъ за престѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Негово Височество Князьтъ“, съгласно § 19 точка б и г отъ устава на тоя Съвѣтъ, се е разгледалъ и обсъдилъ отъ него, то вслѣдствие на това най-покорно моля Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето мое предложение.

I. Да благоволите да утвърдите „закона за престѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Негово Височество Княза“.

II. Да благоволите да заповѣдате щото този законъ да се обнародва презъ „Държавний Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствието.

III. Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, моля да подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 4-й май 1883 година.

Управляющий Министерството на Правосъдието
Теохаровъ.

ЗАКОНЪ

за

Престѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Негово Височество Князьтъ.

1. За предумишленно или умишленно лишавание отъ живота Негово Височество Князьтъ, или за покушение на такова злодѣяние, — виновнитѣ въ това, както главнитѣ дѣйци, така и съучастницитѣ, наказватъ се съ смъртъ.

2. За извършване на приготвителни дѣйствия съ цѣль за лишавание отъ живота Негово Височество Князьтъ, но неиспълнени по причини независящи отъ виновнитѣ, послѣднитѣ се наказватъ съ затворъ въ окови отъ три до десетъ години.

3. Ако указаното въ 2 чл. злодѣяние е извършено по предварително съставено за тая цѣль съзаклатие или заговоръ отъ нѣколко лица въ качество на съучастници или съзаклатници, — то всичкитѣ тия лица се наказватъ съ затворъ въ окови отъ петъ до петнадесетъ години.

4. За исказано съ думи, или писмено, или съ друго нѣкое дѣйствие, намѣрение, — за да се лиши отъ живота Негово Височество Князьтъ, виновнитѣ въ това се наказватъ съ тъмниченъ затворъ отъ една до три години.

5. За възбуждане населението словесно, писмено или по другъ нѣкой начинъ къмъ неповиновение на Князьтъ, непризнавание Неговата властъ, изгонванието или лишаванието Му отъ живота, — виновнитѣ се наказватъ съ затворъ отъ една до осемъ години.

6. За всѣкакъвъ родъ насилственни дѣйствия или за лишавание отъ свободата Негово Височество Князьтъ, а така също и за покушения на такива злодѣяния, виновнитѣ въ това се наказватъ съ затворъ въ окови отъ петъ до петнадесетъ години.

7. За лично съ дума, съ писмо или съ другъ нѣкакъвъ начинъ умишленно извършено оскърбление противъ Негово Височество Князьтъ, — виновнитѣ въ това се наказватъ съ тъмниченъ затворъ отъ двѣ до петъ години.

8. За всѣкакъвъ видъ заочно оскърбление на Негово Височество Князьтъ, умишленно извършено въ публично

мѣсто, въ многолюдно събрание или въ присѣдствието на нѣколко лица, виновнитѣ въ това се наказватъ съ тъмниченъ затворъ отъ три мѣсеца до двѣ години.

Бѣлѣжка. Ако се докаже, че означеното въ този членъ престѣпление е извършено въ нетрезвенно състояние, то виновнитѣ се наказватъ съ тъмниченъ затворъ отъ единъ до шесть мѣсеци.

9. За умишлено изричане или распространяване устно или писмено клевети противъ Негово Височество Князътъ, виновнитѣ въ това се наказватъ съ тъмниченъ затворъ отъ три мѣсеца до три години.

10. За престѣпленията, предвидени въ членовѣ отъ 2 до 6, виновнитѣ съ присѣдата на сѣда се лишаватъ, слѣдъ като претърпятъ личното наказание, и отъ политическитѣ и служебни права въ Княжеството въ продължение отъ една до петъ години.

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 346.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

Споредъ доклада на Наштъ управляющий Министерството на Правосъдието отъ 10 май 1883 год. подъ №. 81,
ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ Ново-Пазарскитѣ (Шуменско окръжие) мировий сѣдия, Стефана Иванова, отъ занимаемата му длъжностъ, съгласно неговата просба.

II. Да приведемъ Брѣзничскитѣ мировий сѣдия Иванъ Алексиевъ, на сѣщата длъжностъ въ Новий-Пазаръ на мѣсто Ст. Иванова.

III. Да назначимъ Теодора М. Ахтарова, за Брѣзничскитѣ мировий сѣдия на мѣсто Алексеева.

III. Наштъ управляющий Министерството на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 10 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничество Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№. 64.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По ходатайството на Нашия Воененъ Министръ, изложено въ докладътъ му подъ №. 88,

РАЗРѢШАВАМЕ:

Да се продължи 4 мѣсечния отпускъ на подпоручика отъ Русчукската №. 23 дружина Камбосева още съ три мѣсеца задграниченъ отпускъ по болѣсть, безъ да бѣде пречисленъ въ запасъ, като най-исключителенъ случай, и при това въ послѣденъ пѣтъ и да му се разрѣши да се възползува отъ него отъ 15 текущий май.

Издаденъ въ градъ София на 5 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

УКАЗЪ

№. 68.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По представлението на Нашия Воененъ Министръ, памираме за необходимо да се преглѣда воинския уставъ за наказанията, изд. 1879 г., съ цѣлъ да се направятъ въ него съотвѣтствующитѣ измѣнения, съобразно съ условията придобити отъ опита, въ продължение на врѣмето въ което означения уставъ се е прилагалъ въ дѣйствието въ войската.

Съ тази цѣлъ

ЗАПОВѢДАВАМЕ:

Да се назначи особена коммисия, въ състава на която да влѣзатъ началницитѣ на отдѣлнитѣ части, по назначение отъ Военный Министръ, а тѣй сѣщо главния воененъ прокуроръ и прокурора на источния воененъ отдѣлъ.

При обсъжданието отъ коммисията въпроситѣ за наказанията да се има най-повече предъ видъ:

1) щото наказанията за воински правонарушения да съотвѣтствуватъ съ характера на тѣзи правонарушения, и 2) щото срока за изстояванието на наказанията за воински престѣпления по възможность, да съотвѣтствуватъ на срока на обязательната дѣйствителна служба за долнитѣ чинове, при което, трѣбва да се приеме 3 годишенъ срокъ.

Дѣйствующето сега военно-уголовно законодателство, което въ повечето случаи опредѣлява за воинскитѣ престѣпления, направени отъ долнитѣ чинове, затваряние въ гражданска тъмница, не отговаря на горѣпоменѣтитѣ условия и наказанията, които иматъ за главна задача да се поправи виновния и да го принудятъ да се подчини — не достигатъ цѣльта, тѣй като въ повечето случаи долнитѣ чинове, осѣдени за воински правонарушения, слѣдъ като изстоятъ наказанието си въ гражданската тъмница въ съприкосновение съ лица, осѣдени за различни позорящи челоуѣка престѣпления, ставатъ съвършено негодни за военната служба и неспособни въобще за каквато и да е полезна работа.

За това необходимо е да се замѣни въ воински уставъ за наказанията — затварянието въ гражданска тъмница, съ по-цѣлесъобразно наказание. Затваряние же въ гражданска тъмница може да бѣде въ исключителни случаи допуснато, именно, когато долнитѣ чинове ще подлежатъ за общи престѣпления на дълго-срочно затваряние въ гражданската тъмница.

Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ градъ София на 1 априлий 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ.

№. 65.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть: Уволнява се въ отпускъ възвъ отъ границата: отъ Еленската №. 21 дружина поручикъ Стояновъ — на два мѣсеца, по болѣсть.

София, 5 май 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ.

№. 145.

Предъ видъ на упразднението на военнитѣ отдѣли, по случай на сформирование бригадитѣ, предписва се:

1) всичкитѣ дѣла отъ управленията за бившитѣ отдѣли, да се пазятъ при управленията на 1-ва и 4-та бригади:

2) дѣлата, касаючи се до дружинитѣ, които се преминали въ 2-ра и 3-тя бригади, да се предадатъ въ управленията на тѣзи бригади;

3) командира на 1-та бригада, врѣменно исправляющій длѣжността и на командира на 2-ра бригада, да предаде всичкитѣ дѣла, приготвени за 2-ра бригада отъ деня на сформированието ѝ, т. е. отъ 24 мартъ на командира на тази бригада полковника Якимовича, и

4) до изработванието на особенни положения за бригаднитѣ управления, бригаднитѣ командири, въ отношение на представението въ Военното Министерство на срочнитѣ донесения да се ръководятъ съ съществующитѣ положения за управленията на отдѣлитѣ.

София, 7 май 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№. 66.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть:

Утвърждава се въ длѣжността: и. д. началника на Руссенския артиллерийски арсеналъ капитанъ Ивановъ — началникъ на същия арсеналъ.

София, 6 май 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 67.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть:

Превежда се: отъ Орханйската №. 11 дружина капитанъ Цибульский — въ Вратчанската №. 8 дружина.

София, 7 май 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 69.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть:

Превежда се: отъ Провадийската №. 16 дружина поручикъ Янчевъ — въ Еленската №. 21 дружина.

София, 10 май 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 141.

Обявяватъ се, заедно съ тоя приказъ, за ръководство, утвърденитѣ съ Височайши укази отъ 29 мартъ настоящата година измѣнения и допълнение въ военно-сѣдебний уставъ, издание 1879 година.

При това всичко касающе се въ военно-сѣдебний уставъ до началницитѣ на отдѣлитѣ, преминава, вслѣдствие упраздненіето на тѣзи длѣжности, къмъ бригаднитѣ командири.

София, 5 май 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№. 144.

Предписвамъ на командира на 2-та бригада полковника Якимовича, пристигналия въ София на 5-ий май, да замине за Плъвенъ, мѣсторасположеніето на бригадното управление и като стигне тамъ да встъпи въ командуванието на ввѣренната нему бригада.

София, 7 май 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 146.

Предписвамъ на пристигналия. 9-ти того, въ градъ София майора Сулима, който е назначенъ съ Височайши приказъ отъ 22 априлий подъ №. 54 за командиръ на конния полкъ да замине за Шуменъ, мѣсторасположеніе на полка, когото и да приеме въ всичко на законно основание. За приеманието на полка да донесе.

София, 10 май 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

ПОПРАВКА. Въ брой 50 отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ на стр. 429 въ приказа по военното вѣдомство подъ №. 140 е напечатано: Предъ видъ на указа на Ваше Височество и пр. — а трѣбва да бѣде — Предъ видъ на указа на Негово Височество.

Отъ Министерството на Правосѣдието.

О К Р Ж Ж Н О

№. 2038.

До г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии.

Свѣдѣния сѣ пристигнали до Министерството на Правосѣдието, че нѣкои отъ сѣдилищата не освобождавали незабавно обвиняемитѣ щомъ се прекратявало противъ тѣхъ възбуденото углавно преслѣдваніе и че затворницитѣ още за много врѣме се държали въ затвора, макаръ и да били оправдани по сѣдъ. Има случаи, по които едвамъ слѣдъ нѣколко мѣсеци председателитѣ сѣ се распорѣждали за освобождаваніето на такива затворници.

Понеже споредъ духа и смисъла на дѣйствующитѣ углавни закони и въобще споредъ углавното право, щомъ се признае единъ обвиняемъ за невиновенъ, или дѣлото му се прекрати по сѣдебно рѣшеніе, то сѣдътъ не само прекратява всѣко преслѣдваніе противъ него, но незабавно го освобождава и отъ затвора, ако обвиняемитѣ е билъ затворенъ, — вслѣдствие на това предлагамъ на г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии, че въ случаитѣ, когато се признае по сѣдъ за невиновно едно обвиняемо лице, трѣбва незабавно да се распорѣждатъ за освобождението му, — било отъ затворътъ, ако е затворено, било отъ вземенитъ противъ него мѣрки за неотклоняване отъ предварителното слѣдствие.

София, 5 май 1883 год.

Управляющій Министерството, Теохаровъ.

И. д. Главенъ секретаръ, П. П. Карапетровъ.

И. д. Началникъ на отдѣл., Д-ръ В. Радославовъ.

Отъ Министерството на Просвѣщеніето.

ДИСЦИПЛИНАРЕНЪ ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

УЧЕНИЦИТѢ ВЪ ДЪРЖАВНИТѢ ГИМНАЗИИ И ТРИКЛАСНИ УЧИЛИЩА.

І.

За обнаската на ученицитѣ въ училището и въ черква.

Чл. 1. Ученицитѣ, които въ трикласнитѣ училища и гимназитѣ се пригавятъ за въспитани членове на обществото, трѣба добръ да се обнасятъ и да привикватъ къмъ всичкитѣ добродѣтели.

Чл. 2. Ученицитѣ сѣ длѣжни точно и редовно да дохаждатъ на преподаванье. Щомъ удари училищний звѣнецъ, всички трѣба да влѣзнатъ въ класовѣтъ си и въ редъ и тишина да дочакатъ учителя, всѣкога на определеното имъ мѣсто. При влизаньето на учителя трѣба всички да станатъ и мирно да стожатъ, до гдѣто той не сѣдне, или до гдѣто имъ не даде знакъ да сѣднатъ. Когато учительтъ излиза изъ класа, ученицитѣ пакъ трѣба да ставатъ.

Чл. 3. Во врѣме на преподаванье, което всѣкога се захваща и свършва съ определени молитви по установенния редъ, всички ученици трѣба да сѣ мирни и тихи и да внимаватъ на преподаваньето. Ученицитѣ сѣ длѣжни да

извършватъ всичко онова, което учителътъ во време на преподаванетоъ опредѣли като важно и нужно.

Чл. 4. Ученицитѣ трѣба съвѣстно да извършватъ ученическитѣ си длѣжности. Така, тѣ сѣ длѣжни всѣкога на време да изработватъ и донасятъ опредѣленитѣ задачи. Тѣ трѣба винаги да сѣ приготвени за испитване.

Никой ученикъ не може да изисква да бѣде испитанъ, когато самъ пожелае; на противъ, всѣки ученикъ е длѣженъ и въ течение на годината и на испитанията да отговаря, когато бѣде запитанъ отъ нѣкой предметъ.

Чл. 5. Во време на преподаване никой ученикъ не смѣ да излиза изъ класа безъ важна причина, нити може нѣкой да го извика вънъ.

Чл. 6. Между часоветѣ на преподаванетоъ ученицитѣ трѣба да се обнасятъ благоприлично. Нарочно се забранява викање, чуканье, свиренье, хвърляне камънѣ, говоренье неприлични думи и въобще всичко, което разваля училищния редъ.

Чл. 7. Забранено е на ученицитѣ да повреждатъ училищното здание, пощжнинитѣ, сбиркитѣ и пр.

Ако нѣкой ученикъ направи нѣкакво повреждение било на училищното здание, било на училищнитѣ принадлежности, задѣлжава се да заплати причинената загуба, а споредъ обстоятелствата, трѣба да претърпи едно извѣстно, отъ класния учителъ опредѣлено, наказание.

Чл. 8. За всѣко направено повреждение, въ кой да е класъ, отговорни сѣ всичкитѣ ученици на тойзи класъ; за това всички трѣба да внимаватъ да се не повреди нѣщо въ класа; а въ случай на нѣкое повреждение, ученицитѣ сѣ длѣжни да явѣтъ на класния си учителъ, кой отъ тѣхъ е направилъ поврежданието; — инакъ, всичкитѣ ученици трѣба да заплатѣтъ загубата и да претърпѣтъ опредѣленото тѣмъ наказание.

Чл. 9. Слѣдъ свършванетоъ уроцитѣ, ученицитѣ си отиватъ съ приличната тишина; но ако учителътъ имъ позволи, тѣ могатъ да останѣтъ въ училището и да се занимаватъ съ уроцитѣ си.

Чл. 10. Никой ученикъ не смѣ по немарение да пропусне ни единъ учебенъ урокъ. Въ случай когато е потребно да отсъствува, ученикътъ иска позволение за единъ день отъ класния учителъ, а за повече дни позволение се иска отъ директора.

Чл. 11. Ако нѣкой ученикъ ненадѣйно е билъ принуденъ да не дойде въ училището, той е длѣженъ въ най-късо време да извѣсти за това на класния си учителъ; а когато се повърне въ училището, трѣба да донесе свидетелство отъ родителитѣ или настойника си, а ако е нужно и отъ нѣкой докторъ, съ което да оправдае отсъствието си отъ училището.

Чл. 12. Отсъствията отъ училището се записватъ отъ учителитѣ въ класната книга и въ свидетелствата. Често неизвинено отсъствие отъ училището и отъ черква имавлияне и на бѣлѣжката за поведението на ученика.

Чл. 13. Ако нѣкой ученикъ въ течение на четирнадесетъ дни по редъ не се явява въ училището безъ предварително извѣстие счита се, че самоволно е напустѣлъ училището и се заличава отъ списъка на ученицитѣ.

Чл. 14. Ако единъ ученикъ въ течение на единъ мѣсець би си позволилъ да отсъствува по сѣщия прѣдметъ повече отъ три пѣтъ безъ оправдателни причини наказва се за първъ пѣтъ съ напомнювание отъ класния учителъ (чл. 28 т. 2), а за вторий пѣтъ съ затворъ отъ 1 до 3 часа. За повече такива случаи учителскитѣ съвѣтъ може да опредѣли и най строго наказание, предвидено въ тойзи правилникъ.

Въ случай на задружно отсъствие на повече ученици вземѣтъ се противъ тѣхъ най строги наказателни мѣрки, и ако да е за нѣкои отъ тѣхъ това първо отсъствие.

Чл. 15. За по-лесно държенье училищния редъ, опредѣля се отъ класния учителъ за извѣстно време за всѣки класъ по единъ дежуренъ измежду ученицитѣ на сѣщия класъ. Дежурний ще се грижи за порядъка въ своя класъ измежду часоветѣ, при ходенъето въ черква и на екскурзии; ще бди при провѣряванетоъ присѣтствието на ученицитѣ въ училището и въ черква.

Чл. 16. Ученицитѣ отъ православно вѣроисповѣдание длѣжни сѣ да ходѣтъ въ черква, всѣкога въ опредѣленото време и по опредѣления отъ дирекцията на училището порядъкъ.

Чл. 17. Ученици отъ друго вѣроисповѣдание длѣжни сѣ да слѣдватъ законъ Божий при своя вѣроучителъ и рѣдовно да посѣщаватъ въ опредѣлени дни богослужението си.

Чл. 18. Слѣдъ свършванетоъ на годишнитѣ (полугодишнитѣ) испити, всѣки ученикъ, ако е полагалъ испитъ, добива училищно свидетелство за успѣхитѣ и поведението си, което свидетелство непосредственно ще се предаде на родителитѣ на ученика, ако учителскитѣ съвѣтъ намѣри това за нужно, инакъ свидетелството се дава на самия ученикъ.

Чл. 19. Ако нѣкой ученикъ при края на училищната година покаже слабъ или лошъ успѣхъ само изъ единъ предметъ, позволява му се при края на училищния распускъ да направи повторителенъ испитъ изъ тойзи предметъ.

Чл. 20. Който ученикъ при края на училищната година покаже изъ повече предмети слабъ успѣхъ, той, ако иска да продължава учението си, ще повтара сѣщия класъ. Само по твърдѣ уважителни причини учителскитѣ съвѣтъ може да допустне повторителенъ испитъ и отъ два предмета.

Въ единъ и сѣщия класъ никой ученикъ не може да слѣдва повече отъ двѣ години.

II.

За обнаската на ученицитѣ вънъ отъ училището.

Чл. 21. Ученицитѣ сѣ длѣжни и вънъ отъ училището да се обнасятъ благоприлично, учтиво, по между си и предъ хората и да избѣгватъ всички пороци, които не приличатъ на примѣренъ ученикъ.

Чл. 22. Всѣки ученикъ е длѣженъ въ началото на учебната година да яви въ дирекцията на училището, въ коя къща живѣе. Това сѣщото става и при всѣко промѣнение на къщата.

Ученикътъ е длѣженъ да се премѣсти отъ къщата, ако директорътъ и класний учителъ намѣрятъ това за нужно.

Чл. 23. Забранява се на ученицитѣ да съставятъ какви да е дружества безъ позволение на директора.

Чл. 24. На театрални прѣдставления и концерти ученицитѣ могатъ да отиватъ само придружени отъ родителитѣ си или ако имъ позволи класний учителъ.

Чл. 25. Забранява се на ученицитѣ пушенье тютунъ, отиванье въ кафенета и кръчми безъ нарочка работа, играње на карти, пиянство и др. подобни.

Сѣщо имъ се забранява да носѣтъ бастони, оружия и др. п. Такива предмети, уловени въ нѣкой ученикъ, се отнематъ и не му се повръщатъ.

Чл. 26. Въ празнични дни всѣки ученикъ трѣба прилежателно да се занимава съ уроцитѣ си и съ пригватвяние зададенитѣ му въ училището задачи и упражнения. Слѣдъ свършванетоъ на тия обязанности, ученикътъ може благоприлично да се забавлява и то или съ съученицитѣ си или съ други отъ добро поведение приятели, но строго му се забранява да дружи съ разваленни хора.

III.

Мѣрки за поправяње.

Чл. 27. Ученици, които погрѣшѣтъ противъ тойзи правилникъ, ще бѣдѣтъ за малки погрѣшки, най напредъ смѣрани, а послѣ, при повторени случаи, ще се наказватъ, ученицитѣ отъ нижнитѣ класове, съ стояње вънъ отъ чиноветѣ.

Такива наказания опредѣлява всѣки учителъ во време на преподаванетоъ.

Чл. 28. За по-голѣми престѣпления, както и за малки, които се повтарятъ, слѣдватъ, споредъ престѣплението, долуизложенитѣ напомнювания, укори и наказания:

- 1) Напомнюване отъ класния учителъ на самѣ.
- 2) Напомнюване отъ класния учителъ въ името на учителскитѣ съвѣтъ предъ цѣлия класъ, а подиръ това като втора степенъ наказание и затворъ отъ 1 до 3 часа съ задѣлжителна умственна работа (изработване задачи и пр.)
- 3) Напомнюване отъ директора предъ цѣлия учителскитѣ съвѣтъ, а подиръ това затворъ отъ 3 до 8 часа
- 4) Укоръ отъ директора предъ цѣлия класъ съ обявление на родителитѣ или настойницитѣ на ученика, а подиръ това затворъ прѣзъ три празнични дни (отъ 8 до 12 часѣтъ прѣди пладне);
- 5) Временно премѣстванье изъ по-горенъ въ по-доленъ класъ;
- 6) Исклучение изъ училището съ право на полаганье испитъ;
- 7) Исклучение изъ училището безъ право на полаганье испитъ;
- 8) Исклучение изъ всичкитѣ училища на Княжество България.

Забѣлѣжка. Наказанията съ исклучаванье ще се извършватъ слѣдъ одобрието на Министра на Народното Просвѣщение. За подобни рѣшения на учителскитѣ съвѣтъ прѣдварително ще се извѣставатъ родителитѣ или настойницитѣ на ученика, да могатъ тия, ако намѣрятъ на нужно, да апелиратъ предъ Министерството на Народното Просвѣщение.

Чл. 29. Ученикъ, който не би рачилъ да прѣтърпи определеното му наказание, счита се за исклученъ отъ училището.

IV.

Оцѣнение поведението на ученицитѣ.

Чл. 30. Поведението на ученицитѣ оцѣнява се съ слѣдующитѣ петъ степени:

- 1) примѣрно,
- 2) похвално,
- 3) добро,
- 4) срѣдно,
- 5) укорно.

Чл. 31. Първата бѣлѣжка получава онзи ученикъ, който не е направилъ никаква простѣпка противъ училищния редъ и противъ тойзи дисциплинаренъ правилникъ.

Втората бѣлѣжка получава онзи ученикъ, който не е претърпѣвалъ никаково напомнювание или наказание, предвидено въ чл. 28 на тойзи дисциплинаренъ правилникъ.

Третата бѣлѣжка получава онзи ученикъ, който не е претърпѣлъ по-голѣмо наказание отъ онова, предвидено въ чл. 28 точка 1.

Четвъртата бѣлѣжка получава онзи ученикъ, който не е претърпѣлъ по-големо наказание отъ онова, предвидено въ точка 2 и 3 отъ сѣщия членъ.

Петата бѣлѣжка получава онзи ученикъ, който е наказанъ споредъ точка 4 и 5 отъ чл. 28 на тойзи дисциплинаренъ правилникъ.

Забѣлѣжка къмъ чл. 31. Отклонение отъ това може да стане само по едногласното рѣшение на учителския сѣвътъ.

Чл. 32. При оцѣнение поведението, което се забѣлѣжава въ свидѣтелствата за окончателенъ испитъ (испитъ за зрѣлостъ) зима се въ смѣтка преимущественно поведението на ученика прѣзъ послѣдната година.

Чл. 33. На ученикъ, който е исключенъ отъ училището, вмѣсто бѣлѣжка за поведение пише се въ свидѣтелството: *исключенъ съ право да полага испитъ, или исключенъ безъ право да полага испитъ, или най послѣ исключенъ изъ всичкитѣ училища въ Княжество България.*

Въ София, 28 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение Д. Д. Агура.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ.

(Продължение отъ бр. 47).

РАЗДѢЛЪ ШЕСТИЙ.

За назначаване, уволняване, отчисляване, премѣстване и врѣменно отстраняване на длъжностнитѣ лица по сѣдебното вѣдомство.

ГЛАВА ПЪРВА.

За назначаване на длъжностнитѣ лица по сѣдебното вѣдомство.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

Изискуемитѣ условие за занемане длъжности по сѣдебното вѣдомство.

Чл. 126. На длъжностъ по сѣдебното вѣдомство могатъ да се назначаватъ: а) Български подданници, и б) Българи по произхождение. (98 чл. сѣдоустр.)

Чл. 127. Министертъ на Правосъдието, съ одобрението на Министерския Сѣвътъ, може да иска на служба по сѣдебно вѣдомство и чужди подданници, юристи, но въпросътъ върху окончателното имъ приемане на служба представлява се за разрѣшение на Народното Сѣбрание въ първата идущата му сессия. (66, 163, 165 членове отъ Конституцията и 98 чл. сѣдоустр.)

Чл. 128. За предсѣдатель, подпредсѣдатель и членове на Върховний Кассационенъ Сѣдъ и за лица отъ прокурорския надзоръ при сѣщия сѣдъ, а тѣй сѣщо за предсѣдатели, подпредсѣдатели и членове на апелативнитѣ сѣдилища и за лица отъ прокурорския надзоръ при тѣзи сѣдилища се назначаватъ *исключително лица съ юридическо образование.* За предсѣдатели, подпредсѣдатели и членове на окръжнитѣ сѣдилища въ това число и сѣдебнитѣ слѣдователи, а тѣй сѣщо за лица отъ прокурорския надзоръ при тѣзи сѣдилища и за секретари при Върховний Кассационенъ Сѣдъ се назначаватъ *преимущественно* лица, съ юридическо образование.

Забѣлѣжка. — Лица съ юридическо образование сѣ онѣзи, които иматъ дипломи за свършване курсъ на юридическитѣ науки въ едно отъ висшитѣ учебни заведения или които сѣ издръжали испитъ въ тѣзи науки. (Нова).

Чл. 129. За членове на окръжнитѣ сѣдилища и сѣдебни слѣдователи могатъ да бѣдѣтъ назначени лица, които сѣ прослужили по сѣдебното вѣдомство не по-малко *отъ двѣ години* и не по-долу отъ длъжността секретаръ при окръженъ сѣдъ. Сѣщо могатъ да бѣдѣтъ назначени за членове на окръжнитѣ сѣдилища адвокати, безъ юридическо образование, но поне *съ една годишна* сѣдебна практика. Кандидати на сѣдебни длъжности и адвокати, юристи, могатъ да бѣдѣтъ назначени на тѣзи длъжности и слѣдъ *шестмѣсечна* сѣдебна практика.

Чл. 130. За предсѣдатели, подпредсѣдатели на окръжнитѣ сѣдилища и членове на апелативнитѣ сѣдилища се назначаватъ лица, които сѣ прослужили по сѣдебното вѣдомство не по-малко отъ *двѣ години* и въ длъжностъ не по-долу отъ членове или помощници на прокуроритѣ при окръжнитѣ сѣдилища или пакъ отъ секретари при Върховний Кассационенъ сѣдъ. (Нова).

Чл. 131. За предсѣдатели и подпредсѣдатели на апелативнитѣ сѣдилища се назначаватъ лица, които сѣ прослужили не по-малко отъ *двѣ години* и не по-долу отъ членове на апелативнитѣ сѣдилища или подпредсѣдатели или прокурори на окр. сѣдилища. (Нова).

Чл. 132. За членове на Върховний Кассационенъ сѣдъ се назначаватъ лица, които сѣ прослужили не по-малко отъ *двѣ години* и не по-долу отъ длъжностъ предсѣдатель, подпредсѣдатель, членъ или прокуроръ при апелативнитѣ сѣдилища. (Нова).

Чл. 133. За предсѣдатель на Върховний Кассационенъ Сѣдъ се назначава лице, което е прослужило не по-малко отъ *двѣ години* като прокуроръ или предсѣдатель на този сѣдъ, а за подпредсѣдатель на Върховний Кассационенъ Сѣдъ се назначава лице, което е прослужило не по-малко отъ двѣ години като членъ или помощникъ-прокурора при този сѣдъ. (Нова).

Чл. 134. За помощници на прокуроритѣ при окръжнитѣ сѣдилища се назначаватъ лица, които сѣ прослужили по сѣдебното вѣдомство не по-малко отъ *двѣ години*; за прокурори при окръжнитѣ сѣдилища и помощници на прокуроритѣ при апелативнитѣ — лица,

които сѣ прослужили не по-малко отъ *три години*; за прокурори при апелативнитѣ сѣдилища и помощници на прокурора при Върховний Кассационенъ Сѣдъ — лица, които сѣ прослужили не по-малко отъ *четири години*, а за прокуроръ при Върховний Кассационенъ сѣдъ — лице, което е прослужило не по-малко отъ *пет години*. Сѣдебната практика на адвокатитѣ, съ юридическо образование, имъ дава право за назначаване споредъ този членъ на прокурорски длъжности. (210 ст. учрежд.)

Чл. 135. За секретари и подсекретари при окръжнитѣ и апелативнитѣ сѣдилища се назначаватъ лица, които сѣ свършили не по-малко отъ *три-класно* училище и освѣнъ туй сѣ доказали своитѣ знания по водението канцелярския редъ. (Нова).

Чл. 136. Сѣдия, слѣдователь или прокуроръ, при какъвто и да е сѣдъ, не може да бѣде по-младъ отъ *двадесетъ и пет години* на възраст. (Нова).

Чл. 137. На длъжностъ по сѣдебното вѣдомство не могатъ да бѣдѣтъ назначени:

а) таквизи, които се намиратъ подъ слѣдствие, или подъ сѣдъ за злодѣяния или престѣпления, тѣй сѣщо и тѣзи, които сѣ подпаднали подъ сѣдебенъ приговоръ за престѣпни дѣяния, съ затваряне въ тъмница, или съ друго по-строга наказание, и онѣзи, които като сѣ били давани подъ сѣдъ за престѣпни дѣяния, които навличатъ на себе си подобни наказания, но не сѣ били оправдани отъ сѣдѣтъ;

б) тѣзи, които сѣ исключени отъ служба по сѣдъ и отъ духовното вѣдомство за пороци, и

в) несъстоятелнитѣ длъжници. (99 чл. сѣдоустр.)

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

Редѣтъ за назначаване въ длъжностъ по сѣдебното вѣдомство.

Чл. 138. Предсѣдательтъ, подпредсѣдательтъ и членовѣтъ на Върховний Кассационенъ Сѣдъ, а тѣй сѣщо и предсѣдателитѣ на на апелативнитѣ сѣдилища, се назначаватъ отъ Негово Височество Князѣтъ, по представление отъ Министра на Правосъдието, основано възъ рѣшението на Министерския Сѣвътъ. (Нова).

Чл. 139. Подпредсѣдателитѣ и членовѣтъ на апелативнитѣ сѣдилища, предсѣдателитѣ, подпредсѣдателитѣ и членовѣтъ на окръжнитѣ сѣдилища, сѣдебнитѣ слѣдователи и нотариуситѣ и секретаритѣ при Върховний Кассационенъ Сѣдъ се назначаватъ отъ Негово Височество, по представление отъ Министра на Правосъдието. (Нова).

Чл. 140. Въ случай че се открие вакантно мѣсто за членове въ Върховний Кассационенъ Сѣдъ, въ апелативнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища, въ това число за сѣдебни слѣдователи, незабавно се свиква общо сѣбрание отъ надлежнитѣ сѣдъ за свѣщане, при участието на прокурора, върху кандидатитѣ на вакантното мѣсто измежду лицата, които отговарятъ на условията, изисквани отъ 126 до 137 членове на настоящето сѣдоустройство. (213 ст. учрежд.)

Чл. 141. Представленията на Върховний Кассационенъ Сѣдъ, на апелативнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища за указанитѣ въ 140 чл. кандидати, които сѣ изявили своето съгласие да занемѣтъ вакантното мѣсто, постѣпватъ до Министра на Правосъдието, чрезъ предсѣдателя на надлежнитѣ сѣдъ. (214 ст. учрежд.)

Чл. 142. Министертъ на Правосъдието представя на Негово Височество Княза както за избранитѣ отъ сѣдилищата кандидати (140 и 141 чл.), така сѣщо и за другитѣ, които имѣтъ право, споредъ 126 до 137 членове да занемѣтъ вакантната длъжностъ. Сѣщо представлява кандидатитѣ за членове на Върховний Кассационенъ Сѣдъ, препорѣченъ споредъ 138 членъ *непосредствено* отъ Министерския Сѣвътъ. (215 ст. учрежд.)

Чл. 143. Кандидати за предсѣдатель и подпредсѣдатель на Върховний Кассационенъ Сѣдъ и за предсѣдатели на апелативнитѣ сѣдилища се избиратъ отъ Министерския Сѣвътъ, по представление отъ Министра на Правосъдието. Кандидати за подпредсѣдатели на апелативнитѣ сѣдилища, за предсѣдатели и подпредсѣдатели на окр. сѣдилища се избиратъ отъ Министра на Правосъдието. (Нова).

Чл. 144. Прокуроритѣ при Върховний Кассационенъ Сѣдъ, при апелативнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища, а така сѣщо и помощницитѣ имъ се назначаватъ отъ Негово Височество Княза, по представление отъ Министра на Правосъдието. (Нова).

Чл. 145. Секретаритѣ при апелативнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища се назначаватъ отъ Министра на Правосъдието, по представление на надлежнитѣ предсѣдатели. (Нова).

Чл. 146. Подсекретаритѣ, архиваритѣ, регистраторитѣ, писаритѣ и разсилницитѣ при Върховний Кассационенъ Сѣдъ, при апелативнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища се избиратъ отъ предсѣдателитѣ на тия сѣдилища и се назначаватъ отъ тѣхъ слѣдъ като се увѣрятъ въ тѣхнитѣ способности. (Нова).

Чл. 147. Секретаритѣ, писаритѣ и разсилницитѣ на прокуроритѣ при Върховний Кассационенъ Сѣдъ, при апелативнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища се назначаватъ отъ Министра на Правосъдието, по представление отъ надлежнитѣ прокурорѣ. (Нова).

Чл. 148. Лицата, които сѣ назначени на длъжностъ по сѣдебното вѣдомство сѣ задължени да се явятъ на службата си незабавно и не покѣсно отъ *единъ мѣсець* отъ какъ получатъ извѣстие за назначаванѣто си на длъжностъ. (Нова).

Чл. 149. Всекий, който за първъ пътъ се назначава за сѣдия, длъженъ е презъ духовното лице отъ своето вѣроисповѣдание, да приеме особенната за това звание кѣтва, споредъ приложенната при този членъ форма, въ открито общо сѣбрание на онова сѣдилище, въ което се назначава. (104 чл. сѣдоустр.) (Слѣдва).

Извлечение изъ рапортътъ на Плъвненский окръженъ управителъ отъ 11 май т. г. подъ No. 3409. (Допълнение на обнародваното въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 49 отъ текущата година.)

На 6 май т. г., часътъ по 9 вечерята, ненадѣйно придошла рѣката, която протича презъ гр. Плъвненъ, и, въ течение на 5—10 минути облѣла съ вода половината градъ на височина единъ метръ, а находящитѣ се покрай рѣката къщи — 3—4 метра. Наводнението траяло 1½ часъ, отъ 9 до 10½ часа вечерята. Водата съ извънредното си течение и ужасенъ шумъ искоренила много дървеса, отнесла всички покрай рѣката въ градътъ воденични бентове, една воденица, три каменни моста и единъ дъсченъ дюкянъ. Удавени сж 16 души, между тѣхъ 12 души сж Сръбски цигане, които съ шатритѣ си били расположени до близкото на града село Гученица, а останалитѣ 4 души сж изъ гр. Плъвненъ.

По разказътъ на мѣстнитѣ жители, подобно наводнение е станало и въ 1858 год., презъ мѣсець юлий, когато отнесло цѣлъ кварталъ (махала). Сега обаче, благодарение на широкитѣ улици и ягката направа на зданията, загубата е по-малка.

Загубата отъ измокренитѣ и отвлечени стоки изъ дюкянитѣ е неизвѣстна още.

Причината, по която загубитѣ сж взели такъвъ голѣмъ размѣръ, се отдава на находящитѣ се въ гр. Плъвненъ по рѣката воденици и воденични бентове.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хаваясъ“.)

Лондонъ, 13 май. Въ камарата на общинитѣ г. Гладстонъ въ отговоръ на г. Нордвоодъ каза: станжми сж размѣнения на взглядове между Английското правителство и г. Лессепсе върху въпроса за Суезкий каналъ, но че той не може да ги съобщи безъ съгласието на Г. Лессепса. Г-нъ Гладстонъ признава за нужно да се искаже мнѣнието на кабинета, за да може да се състави публично мнѣние. Кабинетътъ се обѣщава да не зема никакво задължение преди да се представи случай на камарата да разиска този въпросъ.

Лордъ Фицъ-Морисъ потвърдява слуха по Лордъ Джеффериновата постъпка предъ портата за реформитѣ въ Армения. „Врѣмето, казва той, ще докаже до колко обѣщанията, даденитѣ въ толкозъ тежка и тържественна минута, въ анналитѣ на Турция иматъ нѣкаква сериозностъ.“

Римъ, 13 май. Министерската криза се свърши; г. Савелли, сенаторъ и председател на апелативний съдъ въ Римъ, се назначи министръ на юстицията вмѣсто Г. Занарделли, а г. Гапала, депутатъ, се назначи Министръ на Общитѣ Сгради намѣсто г. Баккарини. Другитѣ Министри задържатъ портфеилитѣ си.

Берлинъ, 13 май. Официалния вѣстникъ обнародва единъ Императорски указъ, който заповѣдва на върховний евангелически черковенъ съвѣтъ да се чествова 400-годишнина отъ рождението на Лютера съ празници въ черквитѣ и училищата.

Парижъ, 14 май. Слухътъ за че се е подписалъ мирътъ между Чели и Перу се потвърдява.

Стокхолмъ, 14 май. Въ слѣдствие на едно гласуване върху проекта за организацията на войската кабинетътъ е подалъ оставката си.

Москва, 14 май. Царский манифестъ, който има да се яви утрѣ, не ще извѣстява никакво измѣнение въ настоящий строй на работитѣ. Царътъ прогласява политическа амнистия на полскитѣ въстаници, които приематъ да се завържътъ въ огнищата си и обѣщаватъ покорностъ и вѣрностъ Императору, но които ще останжтъ презъ двѣ година подъ надзора на полицията. Царътъ опрощава много неполитически престѣпници, унищожава много глоби и опрощава закѣсенелитѣ недобори отъ даждия на нѣколко категории отъ бѣдното население.

Лондонъ, 14 май Times мисли че прекъсванието на сношенията между Франция и Китай е належаще.

Москва, 15 май. Церемонията за коронаясванието се свърши безъ да се случи нѣкакво нещастие.

Сангонъ, 14 май. Командантинътъ Ривьеръ е билъ убитъ 4 километра на далечъ отъ Ганой, гдѣто билъ по рекогницировка съ 400 человекъ войници и едно отдѣление моряци. Всичката загуба е била 26-мина убити и 51 ранени. Войскитѣ се завържми въ позицитѣ имъ у Ганой, гдѣто ги командова капитанътъ на фрегатата Мозелъ. Изъ Кохинхина на часътъ се испроводили значителни подкрѣпления.

Москва, 16 май. Императорский рескриптъ, съ който дава г-ну Гирсу орденътъ на Св. Александръ, казва: Силата и славата на Руссия не оставятъ мѣсто на никоя помисълъ за завоевание. — Всичкитѣ грижи на Царя сж посвѣтени за мирното развитие на страна.

Лондонъ, 16 май. Изъ Каиро телеграфирътъ до „Daily-News:“ Хедивътъ и министритѣ му сж получили писма, въ които ги заплашватъ съ смъртъ, ако Английскитѣ войски не излѣзатъ изъ Египетъ.

Цариградъ, 16 май. Въ слѣдствия на заявления отсрана на Германия относително турянието въ дѣйствието новата митна тарифа ad valorem, портата е установила Statu quo, до нова заповѣдь, относително Германскитѣ вносни стоки. Другитѣ сили искатъ щото и стоки, произходяще отъ държавитѣ имъ, да се приематъ като стоки отъ фоворизирана държава.

Москва, 16 май. Днесъ Н. В. Императорътъ заминж по цѣлий градъ безъ конвой, поздравляванъ съ най голѣмо водушевление отъ населението.

Парижъ, 17 май. Вчера г-нъ Хоно, Австро-Унгарский посланикъ вржчи на г-на Гриви акредитивнитѣ си писма. При тойзи случай размѣнили сж най приятелски слова.

Около 1200 человекъ сж трѣгнжми отъ Кохинхина, и досега по всяка вѣроятностъ сж стигнжми до Тонкинъ. Тѣ ще даджтъ възможностъ и на Генерала Буре да се задържи въ Ганой и Море-Динъ за да дочака подкрѣпленията които ще стигнжтъ тамъ около 1 юлий.

Лондонъ, 18 май. Въ камарата на общинитѣ Лордъ Фицъ-Морисъ е обявилъ че Министерството на Външнитѣ Дѣла, за зла честь, не намира себе си достаточено силно за да застави Българското правителство да испълни 10 членъ отъ Берлинский трактатъ относително откупванието желѣзницата Руссчукъ—Варна.

По Министерството на Общитѣ Сгради Земледѣлието и Търговията.

ИЗВѢСТІЕ

№ 14.

Назначений за 28 априлий търгъ за доставката на 6 вагонети 2 плактурнанти и 1 кранъ за Варненската скеля се отлага за 10 юний текущата година.

Доставката трѣбва да стане въ Варна най-късно на 6 септемврий текущата година.

София, 18 май 1883 година.

1—3

Отъ Ловченската No. 13 дружина.

Обявява се, че въ идущий понедеѣльникъ на 30 май т. г. въ дружинната канцелария ще се произведе търгъ за набавяние на слѣдующитѣ продукти за дружината:

За начало ча доставянието имъ 1-й септемврий месо (говеждо и овче) и хлѣбъ.

За начало доставянието имъ 1-й юний блажно масло: (кравешко или овче), орѣхово масло (шарлаганъ), бобъ, оризъ, грахъ, соль, чай захаръ, газъ за освѣтление, ячимикъ и овесъ, сѣно и дърва за горение или камени въглища; желающитѣ отъ господа наематели за по подробни свѣдения, могатъ да се отнесатъ до канцеларията, писмено, като приставятъ пощенски марки по за 50 стотинки.

Ловечъ 12 май 1883 година.

Командиринъ на дружината подполковникъ: Фонъ Фрейманъ

1—(523)—3

Отъ Българска Нар. Библиотека.

ИЗВѢСТІЕ

№ 29.

Управлението на Българската Надодна Библиотека, чрезъ настоящето си извѣстява на публиката, че публикуваното обявление подъ No. 19 въ „Държавния Вѣстникъ“ въ бр. 47, 48 и 50 за произвеждане публиченъ търгъ съ малонадаване за подвръзванието отъ 2000—3000 топа книги, се отлага за неопредѣленно време.

София, 18 май 1883 година.

1—(522)—1

Видинский окръженъ управителенъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 275.

Видинский окръженъ управителенъ съвѣтъ съ настоящето си обявява за всеобщо знание, че отъ днесъ до 29 т. май освѣнъ въ неприсѣтственнитѣ дни, въ канцеларията му ще се произвежда лицитационенъ търгъ за отдаванието въ аренда 5½ дѣла (отъ 16 дѣла) отъ воденицата, находяща се въ село Александрово, имотъ на бѣжанца Сюлейманъ Арнаутъ.

Видинъ, 12 май 1883 година.

Председателъ: Е. Каменовъ.

Членъ секретаръ: З. Игнатовъ.

1—(528)—1